

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986

22 AOÛT 1986

PROPOSITION DE LOI

modifiant et complétant les articles 30, 33, 34 et 37 de la loi du 1er août 1985, portant des mesures fiscales et autres — Chapitre III, Section II: aide de l'Etat aux victimes d'actes de violence

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre des vacations, saisi par le Président de la Chambre des Représentants, le 3 mars 1986, d'une demande d'avis sur une proposition de loi « modifiant et complétant les articles 30, 33, 34 et 37 de la loi du 1er août 1985, portant des mesures fiscales et autres — Chapitre III, section II: aide de l'Etat aux victimes d'actes de violence », a donné le 6 août 1986 l'avis suivant:

Article 1er.

La désignation d'un avocat faite « d'office » est prévue par l'article 446 du Code judiciaire. Elle implique que la partie qui sollicite cette désignation, n'a pas le choix de son avocat et que l'avocat ne peut refuser son ministère sans motif valable.

Dans le texte de la proposition ⁽¹⁾, ce n'est pas la désignation qui est prévue « d'office », mais le bénéfice des services d'un avocat.

La proposition de loi ne désigne pas l'autorité qui sera chargée de commettre un avocat d'office.

La proposition prévoit que la victime pourra obtenir « gratuitement » les services d'un avocat, mais elle ne dit pas si ces services seront ou non rémunérés ni, dans le cas où une rémunération serait prévue, qui devrait la payer à la décharge de la victime de l'acte de violence.

Le Conseil d'Etat n'aperçoit pas les raisons pour lesquelles il serait dérogé à l'article 446 du Code judiciaire, relatif à la désignation d'office d'un avocat, et, éventuellement aux articles 664 et suivants du même Code, relatifs à l'octroi du bénéfice de l'assistance judiciaire.

Art. 2.

La modification proposée à l'article 33, § 2, premier alinéa, de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, aura pour effet de rendre sans objet le deuxième alinéa du même paragraphe. C'est donc le § 2 en entier qui devrait être remplacé.

Voir:

311 (1985-1986):

— N° 1: Proposition de loi de M. Happart.

⁽¹⁾ Chambre des Représentants, Doc. n° 311/1 (1985-1986).

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986

22 AUGUSTUS 1986

WETSVOORSTEL

tot wijziging en aanvulling van de artikelen 30, 33, 34 en 37 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen — Hoofdstuk III, Afdeling II: hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede vakantiekamer, op 3 maart 1986 door de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers verzocht hem van advies te dienen over een voorstel van wet « tot wijziging en aanvulling van de artikelen 30, 33, 34 en 37 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen — Hoofdstuk III, afdeling II: hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden », heeft op 6 augustus 1986 het volgend advies gegeven:

Artikel 1.

In de « ambtshalve » aanwijzing van een advocaat is voorzien door artikel 446 van het Gerechtelijk Wetboek. Zij houdt in dat de partij die om deze aanwijzing verzoekt, haar advocaat niet kan kiezen en dat de advocaat zijn ambtelijke tussenkomst niet mag weigeren zonder geldige reden.

In de tekst van het voorstel ⁽¹⁾ gaat het niet om de « ambtshalve » aanwijzing maar wel om het « ambtshalve » gebruik maken van de diensten van een advocaat.

Het wetsvoorstel zegt niet welke overheid ermee zal worden belast een advocaat « ambtshalve » aan te stellen.

Het voorstel bepaalt dat het slachtoffer « kosteloos » gebruik zal kunnen maken van de diensten van een advocaat, maar het zegt niet of die diensten al dan niet bezoldigd zullen worden, noch, voor het geval dat in een bezoldiging zou worden voorzien, wie deze ter ontlasting van het slachtoffer van de opzettelijke gewelddaad zou moeten betalen.

Het is de Raad van State niet duidelijk om welke redenen zou worden afgeweken van artikel 446 van het Gerechtelijk Wetboek, dat betrekking heeft op de ambtshalve aanwijzing van een advocaat, en eventueel van de artikelen 664 en volgende van hetzelfde Wetboek, die betrekking hebben op het verlenen van rechtsbijstand.

Art. 2.

De voorgestelde wijziging van artikel 33, § 2, eerste lid, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zal tot gevolg hebben dat het tweede lid van dezelfde paragraaf doelloos wordt. Het is derhalve de volledige § 2 die dient te worden vervangen.

Zie:

311 (1985-1986):

— Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer Happart.

⁽¹⁾ Kamer van Volksvertegenwoordigers, Gedr. Stuk nr. 311/1 (1985-1986).

Art. 3.

La modification apportée à l'article 34, § 3, de la loi du 1er août 1985 précitée devrait être mise en harmonie avec l'article 41 de la même loi, qui charge le Roi de fixer la date de l'entrée en vigueur de chacune des dispositions de la section II du chapitre III de la loi.

L'affirmation que la loi proposée aura un effet rétroactif, sans indiquer jusqu'à quel moment cet effet rétroactif s'étendra, est insuffisamment précise.

La disposition nouvelle devrait indiquer, pour chaque article, la date à laquelle celui-ci aura effet. En particulier, on ne peut guère concevoir qu'une rétroactivité très limitée pour l'article 28 de la loi du 1er août 1985 et aucune pour l'article 29 de la même loi. La perception d'une contribution comprise dans un jugement de condamnation pénale ne peut être appliquée avec effet rétroactif.

La chambre était composée de

MM. :

J. LIGOT, *président de chambre*;
P. FINCÉUR,
P. MARTENS, *conseillers d'Etat*;
F. RIGAUX,
J. DE GAVRE, *assesseurs de la section de législation*;

Mme :

M. VAN GERREWEY, *greffier*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

Le Greffier,
M. VAN GERREWEY.

Le Président,
J. LIGOT.

Art. 3.

De in artikel 34, § 3, van de voornoemde wet van 1 augustus 1985 aangebrachte wijziging zou in overeenstemming moeten worden gebracht met artikel 41 van dezelfde wet, dat de Koning belast met het bepalen van de datum waarop elk van de bepalingen van afdeling II van hoofdstuk III van de wet in werking treedt.

Bepalen dat de voorgestelde wet terugwerkende kracht heeft, zonder aan te geven tot wanneer, is niet nauwkeurig genoeg.

De nieuwe bepaling zou, voor elk artikel, de datum moeten aangeven waarop het uitwerking heeft. Meer bepaald is voor artikel 28 van de wet van 1 augustus 1985 slechts een zeer beperkte terugwerking denkbaar, en voor artikel 29 van dezelfde wet helemaal geen. De inning van een bijdrage die opgelegd is in een vonnis met veroordeling tot straf, kan niet met terugwerkende kracht worden toegepast.

De kamer was samengesteld uit

de HH. :

J. LIGOT, *kamervoorzitter*;
P. FINCÉUR,
P. MARTENS, *staatsraden*;
F. RIGAUX,
J. DEGAVRE, *assessoren van de afdeling wetgeving*;

Mevr. :

M. VAN GERREWEY, *griffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. PIQUET, eerste auditeur.

De Griffier,
M. VAN GERREWEY.

De Voorzitter,
J. LIGOT.